

வெற்றிமணி

சீறுவர் மாத இதழ்

உள்ளே...!

குயிலே நீ கூவு

கீரிமலையினிலே

நீலமலர்

கணக்கியலுக்கோர் அறிமுகம்

பாலர் மலர்

கவிதை அரங்கம்

மக்கள் இலக்கியம்

கௌரவ ஆசிரியர்:

மு. க. சுப்பிரமணியம்



ஒட்டிக் கவிகள் நிதம்
கட்டும் கவிஞர் தமைக்
குட்டிக் குழப்பி விட்டவன் - ஆயீன்
சட்டம் பிறந்து நிற்கக்
கட்டுஞ் சிறந்து பொற்புப்
பட்டுக் கவிகள் கட்டினான் - வாயின்
மெட்டுக் கவைகள் கொட்டினான்.

— வி. சுந்தரவனம்

நங்கையர் வீரும்பும் நவநாகீக
★ நகைகளுக்கும் ★ வைரங்களுக்கும்
புகழ்பெற்று விளங்கும் ஸ்தாபனம்

கே.என்.எம். மீரன்சாஹிப்

“தங்கப்பவுண் நகை மாளிகை”

கன்னாத்திடி

தொலைபேசி: 585

யாழ்ப்பாணம்

Visit

K. N. M. MEERAN SAHIB
JEWELLERS & DIAMOND MERCHANT
“SOVEREIGN PALACE”

KANNATHIDY

Dial: 585

JAFFNA

- சுத்தம் சுகம் தரும்!
- ★ ‘மில்க் வைற்’ வெண்மை தரும்!!
- கந்தையானுவும் கசக்கிக் கட்டுங்கள்!

துரித சலவைக்கு
மில்க்வைற் சலவைப்பவு டரை வாங்கிப் பாவியுங்கள்!

மில்க்வைற் சோப் மேலுறைகளை
அனுப்பிப் பரிசுகளைப் பெறுங்கள்!

மில்க்வைற் சோப் தொழிற்சாலை
யாழ்ப்பாணம்.

தொலைபேசி: 7233



கௌரவ ஆசிரியர்: மு. க. சுப்பிரமணியம்

வெற்றிமணி

விளம்பர விகிதம்

வெளி அட்டை	ரூபா	75-00
உள் அட்டை	ரூபா	60-00
முதற் பக்கம்	ரூபா	50-00
உட் பக்கம்	ரூபா	40-00

தொடர்ந்து விளம்பரஞ்செய்யின்
15 வீதக் கழிவுண்டு.

விபரங்களுக்கு எமக்கு எழுதுக.

வெற்றிமணி

253 1/1 ஸ்ரான்லி வீதி,
யாழ்ப்பாணம். (இலங்கை)



வருடச் சந்தா

பொங்கல் மலர்
தபாற் செலவுட்பட

இலங்கை	ரூபா	4-00
இந்தியா	ரூபா	4-00
மலாயா	\$	4-00

ஆலோசகர் குழு

இரசிகமணி
கனக. செந்திநாதன்

வி. கந்தவனம் B. A.

ஏ. ரி பொன்னுத்துரை B. A.

காரை.
செ. சுந்தரம்பிள்ளை B. A.



கடந்த எட்டு ஆண்டுகளாக

வெளிவரும்

ஈழத்துச் சிறுவர்

மாதப் பத்திரிகை

மலர் 8

15-9-70 செவ்வாய்க்கிழமை

இதழ் 5

எட்டாம் வகுப்பு

கனிஷ்ட வித்தியாசாலைகளில்
முன்பு 5 - ஆந் தரம் வரையுமே
இருந்து வந்தது. பின்னர் முன்
னைய கல்வி அமைச்சரின் தீர்மா
னத்தின்படி 1969 - இலிருந்து 6
-ஆந் தரமும் 1970 - இலிருந்து
7 - ஆந் தரமும் இவ் வித்தியா
சாலைகளிற் சேர்த்துக் கொள்ளப்
பட்டன. 8 - ஆந் தரத்திலிருந்து
12 - ஆந் தரம்வரை பெரிய கல்
லாரிகள் நடத்த வேண்டுமென்று
முன்பு ஏற்பாடாகியிருந்தது. இப்
பொழுது 8 - ஆந் தரத்தை
பெரிய கல்லூரிகளில் நீக்கி அத
னைக் கனிஷ்ட பாடசாலைகள்
நடத்த வேண்டுமென்று சுற்ற
றிக்கை வந்திருக்கின்றது. இது
1971 - இலிருந்து நடைமுறைக்கு
வர விருக்கின்றது.

வகுப்புகளை 1 - 8 ஆகவும்,
9 - 12 ஆகவும் பிரித்ததிலுள்ள
நன்மை தீமைகள் ஒருபுறமிருக்
கட்டும். இப்பொழுது அரசாங்கம்
கருத்திற் கொள்ளாத ஒரு
விடயம் பெற்றோர்சளிணதும் ஆசி
ரியர்களினதும் கவனத்தை ஈர்த்
துள்ளது — கனிஷ்ட பாடசாலை
களிலுள்ள வசதியீனங்கள்.

பல பள்ளிக்கூடங்களில் கட
டிட வசதிகள் இல்லை. ஏற்கனவே

மரனிழல்களிலும் தாழ்வாரங்களி
லும் 6 - ஆம் 7 - ஆந் தரங்களை
நடத்துவதில் பல பாடசாலைகள்
இன்னற்படுகின்றன.

தளபாடங்கள், கரும்பலகை
கள் என்பனவும் படிப்பித்தலுக்கு
வேண்டிய பல இன்றியமையாத
சாதனங்களும் இச் சிறிய பாட
சாலைகளிற் குறைவு.

ஆய்வுகூடங்களும் நூல் நிலை
யங்களும் இப் பாடசாலைகளில்
முற்றாக இல்லை யெனலாம். 6 ஆந்
தரத்திலிருந்து 8 - ஆந் தரம்
வரையுள்ள மாணவர்கள் இப்
பாடசாலைகளில் ஆகாயத்தைப்
பார்த்துக் கொண்டு விஞ்ஞான
பாடத்தைப் படிக்க முடியுமா?

மற்றொரு வசதியின்மை —
வினையாட்டு மைதானம். 8 - ஆந்
தரம் வரை உடற் பயிற்சியும்
வினையாட்டும் மாணவர்களுக்குப்
படிப்பிக்க ஏற்ற வசதிகள் சிறிய
பாடசாலைகளில் உண்டா?

இத் தகைய வசதிகளைச்
செய்து கொடுத்த பின் — அல்லது
செய்ய வேண்டுமென்று பெற்
றோர்களையும் மற்றோர்களையும்
தூண்டி வேண்டிய காலத்தை
ளித்த பின் — அரசாங்கம் இம்
மாற்றத்தைச் செய்திருக்கலாம்.

குயிலே நீ கூவு

—இரசிகமணி. கனக. செந்திநாதன் —

‘கீதமினிய குயிலே’ எனக் குயிலை அழைத்து மணிவாசகப் பெருமான் ‘ஆதிசுணம் ஒன்றுமில்லான் அந்தமிலான் வரக்கூவாய்’ எனப் பரம்பொருளை வணங்குகிறார். குயிலை முன்னிலைப் படுத்திக் காதற் கவிதைகளும் கடவுட் பாக்களும் பாடியிருப்போர் பலர். ஈழத்துக் கவிஞர் — யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்தவர் — குயிலைப் பார்த்துப் ‘புத்தாண்டே நல்வரவாக வருக’ எனக்கூவும்படி கேட்கிறார். பழைய பாணியாக இருந்தாலும் பாடல் தமிழின் மென்மை — இனிமை — அழகு முதலியன கொண்டு பொலிகிறது. புகழ் பெற்ற கவிஞராகிய சச்சிதானந்தன் அவர்களே, ‘ஓசை நயத்தாலும், மென்மையாலும், தண்ணென்ற ஒழுங்கிலும் இப்பாடல் என்னைக் கவர்ந்தது’ என்று கூறியுள்ளார்.

வெண்பா என்ற அமைப்பில் சில விடயங்களைக் கூறுவது கடினம். அந்தக் கடினமான வேலையை இலகுவாக்கி — இரசனையோடு — கூறுவதில் இக்கவிஞர் வெற்றி பெற்றுள்ளார். இக்கவிதையில் முதலில் உள்ள எட்டு வெண்பாக்களில் இரண்டைப் பார்ப்போம். சித்திரைப் பெண் வசந்தத் தோழியோடு வரும் காட்சியை, ‘சித்திரத்துக் கோலம் சிதறிக் கொலுவிருக்க முத்திரைகள் போட முழுவசந்தம்’ என மொத்தமாகக் குறிப்பிட்டுவிட்டு முள்முருக்கம்பூவின் செம்மைக் காட்சியை நம்முன் கொண்டுவந்து நிறுத்துகிறார்.

“உள்ளிருக்கும் காதல் உதவுங்கிளி மொழியார் கள்ளிருக்குங் கொவ்வைக் கனியிதழ்போல் — முள் பூக்கள் சொரியப் புதுவசந்தக் கன்னிக்குப் [முருக்கம் பாக்கள் நயஞ்சேரப் பாடு]”.

“இவ் வெண்பாவிலே கவிஞர் மோனை எதுகைக்காக முட்டுப்படவில்லை. கருத்தும் ஓசையும் ஒன்றை யொன்று மிகுவிக்கின்றன”.

‘தண்டாடப் பூத்துச் சதிராடும் தாமரையில் வண்டாடிப் பாடும் வகையெல்லாம் - செண்டாடும் பூங்கிளையிற் குந்திப் புதுமை எனநோக்கி மாங்குயிலே கூவாய் மகிழ்ந்து’.

இவ் வெண்பாவில் வரும் ‘ஆடுதல்களில்’ தனித்தனி அழகுண்டு. இப்பாடல்களைப் பெயர் போடாமல் எழுதிப் பழைய பாடல்கள் என்றால்கூடச் சிலர் நம்பிவிடுவார்கள்.

வெண்பாக்களை அடுத்து, ‘குன்றின் சரிவினிமை குதித்தோடும் நீரறியும், தென்றல் தொடுஞ் சுவையைத் தீபட்ட புண்ணறியும், கொம்பின் தழுவினிமை கொஞ்சுமலர்க் கொடியறியும், உப்பின் தனிமுதன்மை ஊரார் உணவறியும்’ என்றெல்லாம் அழகுபடக் கூறி

‘காரேறிப் பூத்துக் கனநீர் பொழிந்தேரி நீரேறிப் பூத்து நின்றாட நெற்கதிர்கள் போரேறிப் பூத்துப் பொலியட்டும் திருமங்கை தேரேறிப் பூத்துச் செழும்பவனி கொள்ளட்டும் கூரேறிப் பூத்த கொங்கையரின் கற்போங்கி வேரோடிப் பூத்து விளங்கட்டும் நல்லறங்கள்’ என்றெல்லாம் வாழ்த்தி,

இப்படியே உன்றன் எழில்வாய் திறந்துவரம் செப்படியே அம்மா

என்று முடிக்கிறார். நல்ல முடிவு. ‘செப்படியே அம்மா’ என்பதில் உள்ள ‘ஏ’க்கும் இக்கவிதை முழுவதுக்குமே கவிஞர் ‘சச்சி’ நினைவில் நிற்கும்படியாக மாதிரி விமரிசனம் செய்திருக்கிறார்.

‘எழில்’ என்ற காவியத்துக்காகச் சாகித்தியமண்டலப் பரிசுபெற்ற கவிஞர் ச. வே. பஞ்சாட்சரத்தின் மற்றொரு படைப்பு தண்டலை. அதில் உள்ள பாடல் இது. பூமாலைப் பதிப்பகத்தார் வெளியிட்ட நல்ல கதைத்தொகுதி.

சென்ற இதழ் தொடர்ச்சி:

‘கீ ரி ம லை யி னி லே’

கற்போர் குளித் தெழுவோர் கவிதையூற்று!

— வளவாயூர், செ. சிவசம்பு —

தமிழர்களிற் பலர் தாய்மொழிப் பற்றற்றவர்கள்; இன உணர்வு இல்லாதவர்கள். ஆங்கிலேயருடைய ஆட்சிமறைந்து இருபது ஆண்டுகளுக்கு மேலாகியும் ஆங்கில மோகம் இன்னும் அவர்களை விட்டுப் பிரியவில்லை. நாம் தமிழர் என்ற தன்மான உணர்வு எள்ளளவும் அற்றவர்கள். பெற்ற பிள்ளைக்குக்கூட அழகு தமிழ்ப் பெயர்களை வையாது அந்நிய மொழிப் பெயர்களையே சூட்டுகின்ற இழிசெயலைக் கண்டு கவிஞர் உள்ளம் குமுறுகின்றார்:

“அற்றுப் போக வில்லை யின்னு
மாங்கி லத்தின் மோகம்
பெற்ற பிள்ளை கட்டு வைக்கும்
பேரும் தமிழி லில்லை
உற்ற மேன்மை விற்று வாழும்
ஓர்ம மற்ற சாதி”.

தங்களுடைய மேன்மையை, மானத்தை விற்று வாழுகின்ற துணிவற்ற இனமென்று எள்ளி நகையாடுகின்றார் கவிஞர்.

ஈழவள நாட்டிலே இன்று தங்களைக் கவிஞர்கள் என்றும் அறிஞர்கள் என்றும், சதாசிரியர்கள் என்றும் சொற் பொழிவாளர்கள் என்றும் பிதற்றுகின்ற அனேகர் ஆழ அகலக் கற்காது, வெள்ளாடு போல் நுனிப்புல் மேய்ந்தவர்கள் என்பதை “அண்ணலும் நோக்கி னான் அவளும் நோக்கினான்” என்ற அடியையும் “இன்றுபோய் நாளை வா” என்ற அடியையும் மட்டும் கம்பராமாயணத்திலிருந்து மேற்கோள் காட்டும் தன்மையின் மூலம் எடுத்துக்காட்டுகின்றார்.

பழந்தமிழ் இலக்கியங்கற்ற பண்டிதர்கள் இன்றைய இலக்கியங்களை ஏறெடுத்துப் பார்ப்பதில்லை. எளிமையான சொற்களிலே எவர்க்கும் விளங்கக்கூடிய முறையில் படைக்கப்படும் இலக்கியங்களை அவர்கள் இலக்கியங்களாகக் கருதுவதில்லை. பொருள் விளங்காச் சொற்களை வைத்துக் கர்ண கரூரமாகப் படைக்கப்படும் பாடல்களைத்தான் அவர்கள் இலக்கியமாகக் கருதுவர். அப்பாடல்களுக்கு இல்லாத பொருளையெல்லாம் காண்பதற்கு அகராதியை வைத்துக் கொண்டு ஆராய்ச்சி செய்வர். அத்தகைய பண்டிதர்களைக் கல்லிலே நாரூரிப்பவர்களாகவும், சுனையை விட்டுத் தோலைக் காந்துபவர்களாகவும் பின்வரும் பாடலிலே இடித்துரைக்கின்றார்:

“கல்லிலே நாரூ ரித்துப்
பொருளினைக் காண வேண்டாம்
சொல்லதன் சுனையை விட்டுத்
தோலினைக் காந்த வேண்டாம்.”

பழமையில் மூழ்கிய பண்டிதர்கள் புதுமை இலக்கியங்களை “உதென்ன இலக்கியமென்று” இழித்துரைக்கின்றனர். முற்போக்கு வாதிகளென்று தங்களைப்பற்றித் தம்பட்ட மடிப்பவர்கள் தங்களுடைய முற்போக்குக்கு முரண்பட்ட இலக்கியங்களை இலக்கியங்களாக மதிப்பதில்லை; பிற்போக்கு வாதிகளின் பிதற்றல் என்று படித்துப் பாராமலே தூக்கி எறிந்துவிடுவர். ஒரு படைப்பைப் பற்றித் திறனாய்வு செய்வதற்கும் பலதகைமைகள் அவசியம். அத்தகைய தகைமைகள் எதுவுமில்லார் ஒரு படைப்பைப் பற்றி அபிப்பிராயம் கூறுவது தகுதியானதோ?

“மேலுறு நயங்கள் யாவும்
சிக்கறத் தேர முன்னர்
எக்கருத் தேனும் கூறல்
தக்கதோ எதற்கும் வாய்ந்த
தகைமையென் றென்றுண் டன்றோ?”

அடுப்படியில் சமையல் வேலை செய்வதற்குள் சில அடிப்படை அறிவு வேண்டும். அந்த அறிவில்லாதவர் ஆக்குகின்ற உணவு யாரும் உண்ணத்தக்கதாக இருக்க மாட்டாது. அடுப்படியிலே சமைப்பதற்கே அறிவு வேண்டுமென்றும் போது ஆக்கப்பட்ட இலக்கியங்களைப் பற்றி ஆய்வு நடத்துவதற்கு எத்துணை அறிவு வேண்டுமென்பது சொல்லாமலே விளங்கும்.

ஒரு நூலைப் படைப்பதற்கும், அவையிலே ஆடுவதற்கும் பாடுவதற்கும் இலை போன்ற கலைகளுக்கெல்லாம் ஒரு தகுதி வேண்டும் அதுபோல, ஒரு நூலைப் படிப்பதற்கும், படித்ததை நுணுக்கமாக ஆராய்வதற்கும் தகைமை வேண்டும் என்பதை

“ஆக்கநூ லாடப் பாட
அவையிலே யேறிப் பேச
நீக்கிநெஞ் சழுக்குந் துன்பும்
நேர்மையை நாட்ட வல்ல
மீக்குறு கலைக் கெல்லாம்
வேண்டுவான் தகைமை போன்று
நோக்கிட நுணுகித் தேர
நுகர்ந்திடத் தகைமை வேண்டும்.”

இன்று பேனை பிடித்தவனெல்லாம் தன்னை எழுத்தாளன் என்றும், திறனாய்வாளன் என்றும் தம்பட்ட மடிக்கிறான். இந்நிலை நீடித்

தால் தமிழ் மொழியில் தரமான எழுத்துக்களும், திறனாய்வுகளும் தோன்றமாட்டா. ஆகையால் திறனாய்வாளனுக்கும் ஒரு தகைமை வேண்டுமென்று கவிஞர் கூறுகின்றார்.

‘கொதிகலம் போன்ற நெஞ்சங்’ கொண்டவர் தங்களுக்குப் பிடியாதவர்கள் படைக்கின்ற இலக்கியங்களைத் தரமானவையாக ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டார்கள். தமது கொள்கையுள்ளவர் படைப் பதுதான் தரமான இலக்கியமென்பர். அப்படிப்பட்ட விமர்சகருடைய கூற்றுக்களைப் பக்தியோடு ஏற்றிப் போற்றுவார்கள் அவர் வழிச் செல்வோர். அதனால் திறனாய்வே பாழாகிவிடும்.

பித்தநா உள்ளவருக்குத் தித்திப்பான பாலும் கைக்கும். அதே போல ஏதாவதொரு ‘போக்குப்’ பித்தம் பிடித்தவர்களுக்கு எல்லாச் சிறப்பம்சங்களையும் கொண்ட இலக்கியத்தின் சிறப்புத் தெரியவே மாட்டாது. இப்படிப் பட்டவர்கள் திறனாய்வாளர்களா?

‘கொதிகலம் போன்ற நெஞ்சங்
கொண்டவர் மொழிவ தெல்லாம்
பக்தியோ டேற்ப ராலே
பாழ்குவைத் திறனிங் கென்பேன்
பித்தநா வதற்கு நன்கு
தித்திக்கும் பாலுங் கைக்கும்
வைத்தெலாத் திறனும் யாத்த
வித்தைநூற் பொருளும் பாங்கும்
இத்தகைப் பான்மை யோர்க்கு
எட்டுமோ இவர்கள் யாரோ?’

திறனாய்வாளர் பக்கம் சாராதவராய், தனது கொள்கையென்ற கறுப்புக் கண்ணாடியின் மூலம் பார்க்காதவராய், திறனாய்வுதகைமைகள் உடையவராய் இருக்க வேண்டும். ஒரு நூலின் பாங்கினை ஆராய்வதும், ஒரு கலையாகும். ஆடற் கலைக்கும் பாடற் கலைக்கும் விதிமுறை இருப்பதுபோல் திறனாய்விற்கும் நமது முன்னோர் விதிமுறை செய்துள்ளனர். அந்த விதிமுறையை அனுசரித்துத்தான் திறனாய்வு செய்யவேண்டும். அந்த விதிமுறைகளை உதறித் தள்ளிவிட்டுத் தான்தோன்றித் தனமாகத் திறனாய்வு செய்பவரின் கையில் அகப்படும் நூலின் கதி அதோகதிதான்.

நல்லநூலின் திறனைச் சுவைத்திடும் ஆற்றலற்றவர்கள் தங்களை எழுத்தாள ரென்றும், திறனாய்வாள ரென்றும் கூறிக்கொள்கின்றனர். இவர்களுக்கு இந்த வாய் இல்லாவிட்டால் இவர்களை நாய் இழுத்துக் கொண்டு போய்விடும். இவர்களெல்லாம் வெறுங் குடங்கள் என்று இடித்துரைக்கின்றார் கவிஞர்.

புன்மைக் கவிதைகளும், நடுநிலையற்ற திறனாய்வுகளும் ஈழத் தமிழ்க் கவிதைத் துறைக்குக் களங்கத்தை ஏற்படுத்தி விட்டன. கீரிமலை நீருற்றிலே தோய்ந்தால் உடற்குறை தீர்வதைப்போல கவி

ஞர் கந்தவனமவர்களின் கீரிமலையினிலே என்ற கவிதை யூற்றில் தோய்ந்தெழுந்தால் புன்மைக் கவிதைகள், நடுநிலையற்ற திறனாய்வுகள் என்ற குறைபாடுகள் ஈழத்து இலக்கிய உலகைவிட்டு நீங்கிவிடும்.

வையம் போற்றும் சீரிய இலக்கியங்களும், செம்மையுறும் திறனாய்வுகளும், தரமான சுவைஞர்களும் தோன்ற வேண்டுமென்ற கவிஞரின் கனவை நனவாக்கக் கீரிமலையினிலே என்ற கவிதைத் தொகுதி வழிவகுக்கு மென்பதில் ஐயமில்லை. சிந்தையை அள்ளும் செந்தமிழ்ச் சொல்லால், தென்றலின் குழுமையையும், கீரிமலைநீரற்றின் இதத்தையும், மாலைமதியத்தின் மனோரம்மியத்தையும், அள்ளி வழங்கும் கவிஞர், சிரிப்பையும் சிந்தனையையும் தூண்டும் நகைச்சுவைகளையும், ஈட்டி போல் இதயத்தை ஊடுருவும் கண்டனக் கணைகளையும் தொடுக்கின்றார். சிரிப்போடு சிந்தனையையும் தூண்டும் சிறந்த கவிதைகள் நிறைந்த செந்தமிட்பெட்டகம் ‘கீரிமலையினிலே’.

* *

உங்களுக்கு தெரியுமா?

— செல்வி. எம். அப்பாஸ் —

1. எந்த நாட்டில் எந்த நதியில் விக்டோறியா நீர்வீழ்ச்சி உள்ளது?
ஆபிரிக்க நாட்டில் சாம்பிஸி நதியில்.
2. ஐக்கிய நாட்டு சபையின் பொதுக் காரியதரிசி யார்? எந்த நாட்டவர்!
ஊத்தாண்ட் — பர்மா நாட்டவர்.
3. முதன் முதல் விண்வெளிக்குச் சென்ற ரஷ்யப் பெண்மணி யார்? வயதென்ன?
வெலன் டினா டிரேஷினோ — 22 வயது.
4. முதன் முதலில் பத்திரிகை எந்த நாட்டில், எந்த ஆண்டில் வெளிவந்தது?
ஜேர்மன் தேசத்தில், 1609 - ம் ஆண்டு.
5. பென்சிலின் எந்த ஆண்டு யாரால் கண்டு பிடிக்கப் பட்டது.
1928 ல் அலெக்சாண்டர் பிளேமிங்.

“ நீ ல ம ல ர் ”

கா. தமிழ்த்தம்பி

6. வால் முனைத்த சாமியார்!

சங்கரியும் இளவரசும் பங்காளாத் தோட்டத்தில் விளையாடிக் கொண்டிருந்தனர். அவர்களுடன் சேர்ந்து தாவிக்க குதித்துச் சேட்டைகள் செய்தது மலர்.

ஆம், அந்த அழகிய நாய்க் குட்டியின் பெயர்தான் மலர்.

ஒரு சமயம் மைசூர் மாமா கோடைக்கானலுக்குச் சென்றிருந்தார். அப்போது சங்கரிக்குப் பிடிக்குமே என்பதற்காக இந்தப் பாஸ்திறக் குட்டியை வாங்கிவந்தார். அன்றுமுதல் அதுவும் அந்தப் பங்களாவில் குழந்தைபோல் உலவத் தொடங்கியது.

அருகிலிருந்த சின்னஞ்சிறிய அழகிய ட்ரான்சிஸ்டர் வழக்கம் போல் தலைவலித்திரைப் பாடல் களை அலறிக் கொண்டிருந்தது. தேவாரம்— திருவாசகம்— திவ்வியப் பிரபந்தம் போன்ற தெய்வீகஒலி முரசொலித்த நாட்டிலே தான் இன்று இத்தகைய கீழ்த்தரமான பாடல்கள்!

‘ஆமா அண்ணே, எங்கே மணிவேலையே காணோம்?’

சங்கரி கேட்டாள்.

‘அவன் ஒரு ஊர்க்குத்தி. எங்காவதும் சுத்திண்டலைவான். தவிர அவன் இலங்கைக் காரன் பாரு. அதான் இந்த மோசமான சென்னையை விடாமப் பார்க்கிறான் போலிருக்கு.’

‘பார்த்துட்டுப் போறான். நாம் இலங்கைக்குப் போனா சுத்திப்பார்க்கமாட்டோமா? என்ன போகட்டும். நாம் ஒருமுறை இலங்கைக்குப் போனா என்ன?’

‘ஏது திடீர்னு இப்படி ஒரு யோசனை?’

‘தோனித்து. அதான் சொன்னேன். கடல் மேலே கப்பலெல்லாம் போலாம். அதோட அந்த இராவணன் இருந்த கோட்டை அனுமார் குதிச்ச இடம்— சீதா

குந்தியிருந்த அசோக மரத்தடி— இதெல்லாம் பார்க்கணும் போலிருக்கு.’

‘பரவாயில்லையே. ஆமா. இதெல்லாம் யார் சொன்னது?’

‘பாட்டி தான்.’

‘பலே சங்கரி! ஏதோ ஆடி மாதம்தான் இலங்கையிலே ஆடி வேல்லு ரொம்ப நல்லா இருக்குமாம். அது அப்புறமாப் பார்ப்போம். நாளைக்கு மகாபலிபுரம், வேடந்தாங்கல் இப்படியான நம் திட்டம் என்ன ஆவது?’

‘ஆமா, ஆமா இதைமொதல்லே கவனிக்கலாம்.’

சிட்டுப்போலத் துள்ளியோடினாள் சங்கரி; அப்போது அவளுடைய இரட்டைப் பின்னலும் அசைந்து அழகு செய்தன.

மலர் சங்கரியின் பின்னாலேயே தாவி ஓடியது.

இளவரசு ட்ரான்சிஸ்டரைத் தூக்கிக் கொண்டு திரும்பினாள். அப்போது—

புத்தம் புதிய பள பளக்கும் ப்ளேமவுத்’ காரொன்று அந்தப் பங்களாவின் வாசலில் வந்துநின்றது. வாயில் காப்போன் மரியாதை செய்துவிட்டு சுதவைத் திறந்தான். கார் உள்ளேவந்தது; போர்டிக்கோவில் நின்றது. அதிலிருந்து நீண்ட சடாமுடியுடன் கூடிய ஒரு சாமியார் இறங்கினார்.

‘சுவாமிகள் யாரைப் பார்க்க

வாயிற் காப்போனின் வார்த்தைகள் நெளிந்தன.

‘அப்பனே! ஹெய் ஸீக் மகாலின் அதிபர்திரு மறைமுடியின் பங்களா இதுதானே?’

‘ஆமாம் சாமி.’

‘அந்த மெய்யன் பரையே யாம் காணவந்தோம்.’

‘கொஞ்சம் பொறுங்கள்.’

வாயிற் காப்போன் பங்களாவிற்குள் விரைந்தான்.

சற்று நேரத்தில்—

பட்டுப் பீதாம்பரம் பட படக்க வந்தார் மறைமுடி.

‘வரவேண்டும் சுவாமி!’

‘ஹெய் சக்தி! மறைமுடி வாழ்க! உமக்கு எல்லா நலன்களும் பெருகட்டும்’.

சுவாமிகள் வரவேற்பு மண்டபத்திற்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டார்.

சங்கரியும் இளவரசும் பேசாமல் ஒரு மூலையில் ஒளித்துக் கொண்டு நடப்பதைக் கவனித்தனர். அப்பனே மறைமுடி! நான் யாரென்பதை அறியத் துடிக்கிறாய் அல்லவா? இப்போது புரிந்து கொள். இந்தக்கட்டை ஒரு காம தேனு; கற்பகதரு. சென்றமாதம் கூட காங்கோவில் கந்தனின் ஆலயத் திருப்பணியை அடியேனே முன்நின்று நடத்தினேன். நீயும் செய்தித் தாளிலே பார்த்திருக்கலாம். நீ சிறந்த பக்திமான் என்று இங்கு வந்ததும் அறிந்தேன். எனவேதான் வந்தேன்.

‘எல்லாம் என்பாக்கியம் சுவாமி. களைப்பாயிருப்பீர்கள். என்ன தேவை என்பதை ...’

‘அப்பனே! அழியும் உடலுக்குள் அவனிருந்து கொண்டு அல்லப் படுத்துகிறானே என்ன செய்து? தவிர, இன்று கிருத்திகை நாள். தேவர்கள் எல்லாம் தவமிருந்து பெற்ற ஞானவேலன் அல்லவா என்னப்பன் குமரவேல்? அவனுக்காக இன்று உபவாசமிருக்கிறேன். அதனால் அதிகம் வேண்டாம். ஒருபடி பாலை மட்டும் நன்றாகக் காய்ச்சி— ஒரு இருபத்தைந்து வாழைப்பழமும் ஒரு டசின் சாத்துக்குடி இரவு பலகாரம்— ஒரே ஒரு காப்பி— இவை மட்டும் இன்றைக்குப் போதும்.’

இதைக் கேட்டதும் சங்கரிக்குச் சிரிப்புத் தாளவில்லை. உடனே அவள் வாயை மூடினாள் இளவரசு. ‘அண்ணே, இந்த வால்

முனைச்ச சாமியார் பெரிய சாப்பாட்டு ராமன் போலிருக்கே. என்னவோ இவன் முழிக்கிறதைப் பார்த்தானைக்குப் பயமா இருக்கு. அவாவுதின் கதையிலே வற்ற பூதம் போல இருக்கான் பாரு.’

‘மெதுவாப் பேச சங்கரி. எனக்கும் ஏனோ இந்தச்சாமியார் மீது எப்படியோ இருக்கு. எதற்கும் பார்ப்போம்.’

சாமியாரும் மறை முடியும் மேல் மாடிக்குச் சென்றனர்.

‘அதோ பார் அண்ணா!’

சங்கரி எதையோ சுட்டிக் காட்டினாள்.

ஆம். சாமியார் அமர்ந்திருந்த ஆசனத்திற்கருகில் ஏதோ ஒன்று கிடந்தது.

அருகில் சென்று பார்த்தான் இளவரசு. கறுப்பான சிறிய உருண்டை ஒன்று கிடந்தது. அதை எடுக்கக் கீழே குனிந்தான் இளவரசு. அதற்குள்—

மலர் அந்த உருண்டையை வாயில் கொவிக்கொண்டு வெளியில் ஓடத் தொடங்கியது.

அதன் பின்னாலேயே இளவரசும் ஓடினாள்.

அந்தக் கறுப்பு நிற உருண்டையைக் கீழேபோட்டதும் மலர்திரும்பி ஓடிவந்தது.

அடுத்த கணம்—

‘படா’— ரென்று வெடிஒலி கிளம்பியது.

எங்கும் ஒரேபுகைமண்டலம்! சங்கரியும் இளவரசும் புரியாமல் விழித்தனர். அப்போது— யாரோ இருவர் சற்றுத் தொலைவில் அந்தப் பங்களாவை நோக்கி வந்து கொண்டிருந்தது அப்புகையினூடே மங்கலாகத் தெரிந்தது இளவரசுக்கு.

‘மயக்கம் வர்ப்பவ இருக்கே அண்ணே!’

வாய் மூடவில்லை சங்கரி. திடீரென்று—

இளவரசும் கீழேசாய்ந்தான். (வளரும்)

கணக்கியலுக்கோர் அறிமுகம் (26)

—: வை. சி: சிவஞானம் :—

வங்கிக் கூற்று

வங்கிகள் தமது வாடிக்கையாளர்களில் ஒரு குறிப்பிட்ட கால அளவுக்குள் நிகழ்ந்த கணக்கு விபரங்களை அறிவிக்கும் பத்திரமே கணக்குக் கூற்றாகும். வங்கி ஏடுகளில் உள்ள பெயருள் கணக்கின் விபரங்களே இவ் வங்கிக் கூற்றாகும். இவ் வங்கிக் கூற்றுக்கள் பெரும்பாலும் ஒரு மாத கால அளவுக்குள் நிகழ்ந்த நடவடிக்கைகளின் விபரங்களைக் கொண்டதாக இருக்கும்.

காசேட்டின் வங்கி நிரலின் பதிவுகள் யாவும் வங்கி ஏடுகளில் பதியப்பட்டும், வங்கி ஏடுகளில் பதியப்பட்ட விபரங்கள் யாவும் காசேட்டின் வங்கி நிரலிலும் பதியப்பட்டிருந்தால் வங்கிக் கூற்றுக் காட்டும் மீதியும், காசேட்டு வங்கி நிரல் காட்டும் மீதியும் ஒன்றாகவே இருக்கும். ஆனால் பெரும்பாலும் ஒரு குறிப்பிட்ட திகதியில் வங்கிக் கூற்று மீதியும், காசேட்டு வங்கி நிரல் மீதியும் காட்டுத் தொகைகள் வேறுபட்டேயிருக்கும்.

காசேட்டு மீதியும், வங்கிக் கூற்று மீதியும் வேறுபடுவதற்குரிய காரணங்கள்:-

1. ஒரு ஏட்டில் பதியப்பட்ட நடவடிக்கை மறு ஏட்டில் பதியப் படாது இருத்தல்.

(அ) காசேட்டு வங்கி நிரலின் பற்றுப் பதிவுகள் வங்கிக் கூற்றில் வரவுவைக்காது விடுதல்.

(ஆ) காசேட்டு வங்கி நிரலின் வரவுப் பதிவுகளுக்கு வங்கிக் கூற்றில் பற்று வைக்காது விடுதல்.

(இ) வங்கிக் கூற்றின் பற்றுப் பதிவுகளுக்குக் காசேட்டின் வங்கி நிரலில் வரவுப் பதிவு பதியாதுவிடல்.

(ஈ) வங்கிக் கூற்றின் வரவுகளுக்குக் காசேட்டின் வங்கி நிரலில் பற்றுப் பதிவுகள் பதியாதுவிடல்.

2. தவறான பதிவுகள்:

(அ) காசேட்டின் வங்கி நிரலில் பற்றுப் பாகத்திற் பதிய வேண்டியதை வரவுப் பாகத்தில் பதிதல் அல்லது வரவுப் பாகத்தில் பதியவேண்டியதை பற்றுப் பாகத்திற் பதிதல்.

(ஆ) பக்கம் மாறிப் பிழையான தொகைகளைப் பதிதல்.

(இ) நிரல் மாறிப் பதிதல். வங்கி நிரலிற் பதிய வேண்டியதைக் காசு நிரலில் பதிதல் அல்லது காசு நிரலில் பதியவேண்டியதை வங்கி நிரலில் பதிதல்.

(ஈ) ஒரு நடவடிக்கையை இருமுறை பதிதல்.

(உ) இலக்கங்களைப் பிழையாகப் பதிதல்.

(ஊ) கூட்டற் பிழைகள்.

மேற்கூறிய தவறுகளில் ஒன்றோ பலவோ ஏற்படுவதனால் காசேட்டு வங்கி நிரல் மீதியும் வங்கிக் கூற்று மீதியும் வித்தியாசப்படும்.

உதாரணம்:

வங்கிக் கூற்று

மக்கள் வங்கி		கிளை; யாழ்ப்பாணம்				
பெயர்: திரு. நா. மணி		திகதி: 31-12-69				
மாதம்	திகதி	விபரம்	பற்று	வரவு	பற்று	வரவு
மார்:	1	மீதி	—	2500	—	2500
..	6	காசோலை	—	1500	—	4000
..	8	காசோலை இல. 175	650	—	—	3350
..	12	காசு	—	1150	—	4500
..	20	காசோலை	1500	—	—	3000
..	24	காசுக் கட்டளை	—	300	—	3300
..	29	அறவி. பங்குலாபம்	—	600	—	3900
..	30	செலுத். காப்பு. கட்ட.	395	—	—	3505
..	31	காசோ. புத். கட்ட.	05	—	—	3500

நா. மணியின் காசேடு (வங்கி நிரல் மட்டும்)

பற்று		வங்கி		வரவு		வங்கி	
மீ	உ	விபரம்	வங்கி	மீ	உ	விபரம்	வங்கி
தை	1	மீதி	2500	தை	8	குகனு. கொடுத்த காசோலை	650
..	6	தேவன் தந்த காசோலை	1500	..	20	இராச. கொடுத்த காசோலை	1500
..	12	காசு	1150	..	30	பாலுவு. கொடுத்த காசோலை	1350
..	24	காசுக் கட்டளை	300	..	31	மீதி(கி.கொ.செ.)	4500
..	28	செல்வன் தந்த காசோலை	2550				
			<u>8000</u>				<u>8000</u>

மார். 1 மீதி (கி.இ.து.) 4500

நா. மணியின் வங்கிக் கூற்று தை மாதம் 31-ம் திகதி 3500 ரூபா மீதியாகவும், அவரின் காசேட்டு வங்கி நிரல் அத் திகதியில் 4500 ரூபா மீதியாகவும் காட்டுகின்றன. இவ் வித்தியாசத்துக்குரிய காரணங்கள்.

1. காசேட்டிற் பதியப்பட்டு வங்கிக் கூற்றிற் பதியப்படாத நடவடிக்கைகள்:

(அ) தை மாதம் 28-ம் திகதி மணி வங்கிக்கு அனுப்பிய 2500 ரூபா காசோலைக்கு வங்கி இத் திகதிவரை பணம் அறவிடவில்லை.

(ஆ) தை மாதம் 30-ம் திகதி பாலுவுக்குக் கொடுத்த 1350 ரூபா காசோலை வங்கியில் கொடுத்து இத் திகதிவரை மாற்றப்படவில்லை.

2. வங்கிக் கூற்றில் பதியப்பட்டுக் காசேட்டிற் பதியப்படாத நடவடிக்கைகள்:

(அ) வங்கியால் திரட்டப்பட்டுத் தை மாதம் 29-ம் திகதி மணி கணக்கில் வரவு வைக்கப்பட்ட பங்குலாபம் 600 ரூபா காசேட்டில் பதியப்படவில்லை.

(ஆ) வங்கி தை 30-ம் திகதி மணிக்காகச் செலுத்திய 395 ரூபா காப்புறுதிக் கட்டணம் காசேட்டிற் பதியப்படவில்லை.

(இ) தை மாதம் 31-ம் திகதி வங்கி அறவிட்ட காசோலைப் புத்தகக் கட்டணம் 5 ரூபா காசேட்டிற் பதியப்படவில்லை.

2. நடவடிக்கைகளைக் கொண்டு காசேட்டு வங்கி நிரல் கணக்கையும் வங்கிக் கூற்றையும் தயாரித்தல்:-

காசேட்டு வங்கி நிரலில் பதியப்பட்ட சில நடவடிக்கைகள் வங்கிக் கூற்றிற் பதியப்பட்டிராது. வங்கிக் கூற்றில் பதியப்பட்ட சில நடவடிக்கைகள் காசேட்டு வங்கி நிரலிற் பதியப்பட்டிராது. பெரும்பாலான நடவடிக்கைகள் இரு ஏட்டிலும் பதியப்பட்டிருக்கும்.

காசேட்டு வங்கி நிரல் கணக்கைத் தயாரிக்கும்போது காசேட்டிலும் வங்கிக் கூற்றிலும் பதியப்பட்ட நடவடிக்கைகளையும், காசேட்டு வங்கிநிரலில் மட்டும் பதியப்பட்ட நடவடிக்கைகளையும் பதிந்து காசேட்டு வங்கி நிரல் மீதியைக் காணல் வேண்டும்.

வங்கிக் கூற்றைத் தயாரிக்கும்போது இரண்டிலும் பதியப்பட்ட நடவடிக்கைகளையும், வங்கிக் கூற்றில் மட்டும் பதியப்பட்ட நடவடிக்கைகளையும் பதிந்து வங்கிக் கூற்று மீதியைக் காணல் வேண்டும்.

கணக்குக்குரிய மாதத்துக்கு முன் மாதத்தில் காசேட்டிற் பதியப்பட்ட நடவடிக்கைகள் சில கணக்குக்குரிய மாதத்தில் வங்கிக் கூற்றில் பதியப்பட்டிருக்கும். அவற்றை வங்கிக் கூற்றுத் தயாரிக்கும்போது பதிதல் வேண்டும். கணக்குக்குரிய மாதத்துக்கு முன் மாதத்தில் வங்கிக் கூற்றில் பதியப்பட்ட நடவடிக்கைகள் கணக்குக்குரிய மாதத்திற் காசேட்டில் பதியப்பட்டிருக்கும். அவற்றைக் காசேட்டு வங்கி நிரல் மீதி தயாரிக்கும்போது பதிதல் வேண்டும். வேறு முக்கிய தகவல்களிருப்பின் அவற்றையும் கருத்திற்கொள்ளுதல் வேண்டும்.

உ+ம்: மணி என்ற சில்லறை வியாபாரியின் காசேட்டு வங்கி நிரல் 1-9-70-ம் தேதி 3740 ரூபா மீதியாகக் காட்டியது. அத் தேதியில் வங்கிக் கூற்று மீதி 3465 ரூபாவென இருந்தது. பின்வரும் தகவல்களைக் கருத்திற் கொண்டு 30-9-70-ம் திகதியன்றுள்ள காசேட்டு வங்கிநிரல் மீதியையும், வங்கிக் கூற்று மீதியையும் காண்க.

(அ) மாதம் முழுவதும் வங்கிக்கு அனுப்பிய காசு 2500

(ஆ) மாதம் முழுவதும் பணம் வசூலிக்கும்பொருட்டு வங்கிக்கு அனுப்பிய காசோலைகளின் தொகை 8500 ரூபா. இவற்றுள் 2500 ரூபா காசோலைக்கு 30-9-70-ம் திகதிவரை வங்கி பணம் அறவிடவில்லை.

(இ) கடன் கொடுத்தோருக்கு மாதம் முழுவதும் கொடுக்கப்பட்ட 4775 ரூபா பெறுமதியான காசோலைகளில் 30-9-70-ம் திகதிவரை 3000 ரூபா பெறுமதியான காசோலைகளே வங்கியிற் கொடுத்து மாற்றப்பட்டன.

(ஈ) அம் மாதத்தில் வங்கி திரட்டிய பங்குலாபம் 275 ரூபாவும் வங்கி அறவிட்ட காசோலைப் புத்தகக் கட்டணம் 9 ரூபாவும் காசேட்டிற் பதியப்பட்டவில்லை.

(உ) மணி ஆகஸ்ட் 28-ம் திகதி வங்கிக் கணுப்பிய 750 ரூபா காசோலைகளுக்குச் செப்டெம்பர் 5-ம் திகதியே பணம் அறவிட்டது. கடன் கொடுத்தோருக்கு ஆகஸ்ட் 29-ம் திகதி கொடுக்கப்பட்ட 475 ரூபா காசோலைகள் செப்டெம்பர் 8-ம் திகதியே வங்கியிற் கொடுத்து மாற்றப்பட்டது.

காசேட்டு வங்கி நிரல்

மா தி	விபரம்	ப வங்கி	மா தி	விபரம்	ப வங்கி
செப் 1	மீதி	3740		கடன்கொடுத்தோருக்குக்	
	காசு	2500		கொடுத்த காசோலை	4775
	காசோலைகள்	8500		மீதி	9965
		14740			14740

வங்கிக் கூற்று இலங்கை வங்கி

திரு. வே. மணி க்கு	யாழ்ப்பாணம்.
திரு. வே. மணி க்கு	Dr. () Cr. () மீதி
1-1-70	3465
5-1-70 அறவிட்ட காசோலை	750 4215
6-1-70 காசோலை, கொடுத்த காசு	475 3740
12-1-70 பெற்ற காசு	2500 6240
16-1-70 அறவிட்ட காசோலைகள்	6000 12240
20-1-70 காசோலை, கொடு. காசு	3000 9240
28-1-70 திரட்டிய பங்குலாபம்	275 9515
31-1-70 காசோலைப் புத். கட்டணம்	9 9506

—தொடரும்

மணமக்கள் வாழ்க!

மணமகன் :

செல்வன் ஆறுமுகம்
மனேஜர் - கதிர் ஹாட்டுவெயர்ஸ்,
யாழ்ப்பாணம்.

செல்வன் லோகதாசன்
அரசினர் வைத்தியசாலை,
பதுளை.

செல்வன் சிவனேசன்
ஆசிரியர்
ம. வித்தியாலயம், முருங்கன்.

செல்வன் சோமசுந்தரம்
ஆசிரியர். புதுவிளாங்குளம்,
மாங்குளம்.

மணமகன் :

செல்வி சித்திரவடிவு
156, அவ்வல்சாலியா வீதி,
கொழும்பு.

செல்வி கலாநிதி
குரும்பசிட்டி,
தெல்லிப்பழை.

செல்வி பத்மீனி
கட்டுடை,
மானிப்பாய்.

செல்வி அகிலாண்டேஸ்வரி
குரும்பசிட்டி,
தெல்லிப்பழை.

—ஆசிரியர்

★★

நன்றி நவிலல்

2-9-70 அன்று நடைபெற்ற எங்கள் திருமணத்தின்போது சமூகமளித்து ஆசிரிய அன்பர்களுக்கும், அன்பளிப்புச் செய்தவர்களுக்கும், ஆசிச்செய்திகள் அனுப்பியவர்களுக்கும் எங்கள் நன்றியைத் தெரிவிக்கின்றோம்.

'நிதிபவனம்'
குரும்பசிட்டி,
தெல்லிப்பழை.

லோகதாசன்—கலாநிதி
தம்பதிகள்
7-9-70;



எழில்!

— நீள்கரை நம்பி —

தென்றலின் அலைகள் சுரும்பினக் கீதம்
சிந்தையைக் கவர்ந்திடும் வண்ணம்
நன்றெனச் சுவைக்க நறுமணந் தேக்கி
நடத்திடும் எழில்மிகு சோலை
மல்லிகை முல்லை அரும்புகள் சிரிக்கும்
மோகனப் பற்களின் மயக்கில்
“கொல்” வென நகைக்கும் குறும்புகள் நிறைக்கும்
குளிரொடு எழில் மிகு சோலை
குயிலிசை கேட்டு மந்தியார் தாளம்
கொட்டிடத் தோகையை விரித்து
மயிலினம் நடன மாதராய் ஆட
மேடையாய்த் தோன்றிடுஞ் சோலை
“சலசல” வென்று அருவிகள் பாயும்
சார்ந்துநீ ராடுவார் ஒலியும்
“கலகல” வென்று காதினில் சேரும்
கருத்தினில் இனித்திடும் சோலை
வாநிலை தோய்ந்த வண்ணங்கள் தொட்டு
வரைந்தன போல்வன பூக்கள்
தேனினை இறைக்க இசையிலே வண்டு
சினுங்கிடும் அற்புதச்சோலை
வான்மதி மலர்ந்து பாலினை வார்த்து
மனதினில் சுவையெல்லாம் அளிக்க
தேன்மலர் பூத்துத் தன்முகங் காட்டித்
திருவெலாஞ் சேர்த்திடுஞ் சோலை!

காட்டிலொரு கூட்டம்

—சி. அரியநாதன், புலோலி.—

மஞ்சுதவழ் மரங்களிலே
மலர்களெல்லாம் தூங்குதே,
பஞ்சவர்ணக் கிளியுமங்கு
பாடிப்பாடி யாடுதே!

வண்ணவண்ணப் பூக்களெல்லாம்
வடிவுகாட்டி நிற்குதே,
பண்ணைக்கொண்டு இன்பமூட்டும்
பாடுங்குயிலுங் கூவுதே!

பண்ணிறைந்த வவ்விடத்தில்
பலதும்வந்து சேருதே,
வண்ணமயில்க ளங்குவந்து
மகிழ்ச்சிபொங்க வாடுதே!



நல்ல பிள்ளையாக வாழ்வாய்!

அ. அரசரத்தினம், சேனையூர்-7, மூதூர்.

அன்னை வழி நடந்து — பெண்ணே
அன்புப் பயிர் விதைத்து
உண்மை நீர் பாய்ச்சி — உலகில்
உயர்ச்சி பெறு வாயடி.

ஆசை வார்த்தை அகற்றி — உன்னை
அண்டி னேரை அணைத்துக்
காசைக் காட்டி மருட்டும் — தீய
கயவர் கூட்டை ஒழிப்பாய்.

பண்பைப் பாது கர்த்துத் — தெய்வ
பக்தி தனை வளர்த்து
கன்னித் தமிழில் நல்ல — வாழும்
கவிதை படைத் திடுவாய்.

அன்னை

“கலைமேகம்” இப்ருஹீம், மூதூர்-6.

மடியில் வைத்துப் பாலூட்டி
மகிழ்ந்து நம்மை வளர்த்திடுவாள்
கொடிய நோய்கள் தீண்டாமல்
காவல் பண்ணிக் காத்திடுவாள்.

அழகு தவழும் முகத்திலே
ஆர மிட்டுக் கொஞ்சிடுவாள்
குளைந்து கதைகள் பலசொல்லி
கோடி அறிவைப் புகட்டிடுவாள்.

காலம் எல்லாம் கண்போலக்
காக்கும் அன்புத் தாய்மைக்கு
ஆல மரம்போல நிழலீந்து
அன்னை குலத்தைக் காத்திடுவோம்.

மேகம்

அ. பரமேஸ்வரி, காரைதீவு-1. (கி.மா.)

வெள்ளைப் பஞ்சுப் பொதியைப்போல்
விரைந்து செல்லும் மேகமே
கொள்ளை கொண்டாய் என்மனதை
கூட்டமாகச் செல்வதனால்.

கன்னங் கரிய நிறத்தையே
கடல் நீராற் பெற்றிடுவாய்
உன்னைக் கண்ட மயிலினமே
உவந்து நடனம் ஆடிடுமே.

இடியினால் வாளைக் கலக்கியே
குடிகளை நடுங்கச் செய்திடுவாய்
திடீரெனத் தோன்றும் மின்னொளியால்
திக்கெட்டும் ஒளி(யை) பரப்பிடுவாய்.

இருண்ட நிறத்தைப் பெற்றதுமே
இனிதாய் மழையைப் பொழிதிடுவாய்
மழையைக் கண்ட பயிரெல்லாம்
வாழ்த்துப் பாட்டுப் பாடிடுமே!

கை கொட்டா!

— கேணிப் பித்தன் —

வெற்றிப் பெருமிதம் கொட்டா — கை
தட்டா; வான்

சுற்றி யொருமுறை பாசடா — வீரன்
நீயடா.

வெள்ளிப் பனிமலை ஏறியாய் — விண்
ஏகியாய்; அங்கு

துள்ளி வருந்தி சாடியாய் — ஒளி
தேடியாய்

கல்லோடு கல்லை அடித்ததால் — ஒளி
பிடித்ததால்; வளர்

சொல்லோடு பொருளது தீட்டியாய் — அறி
வூட்டியாய்.

காட்டுக் குகைதனில் வாழ்ந்தனை — இடம்
பாய்ந்தனை; துயர்

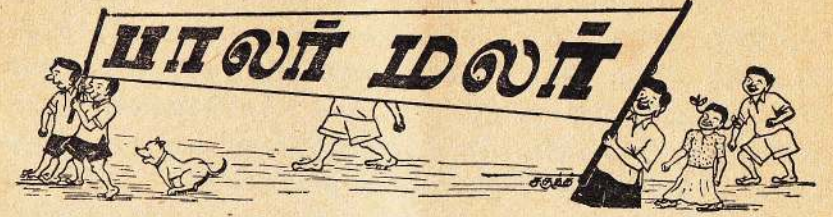
கூட்டு விலங்கதாய் வாடினை — அதை
சாடினை.

மூடத் திரையதை ஒட்டியாய் — வழி
காட்டியாய்; நிழல்

ஆடத் திரையதை நாட்டியாய் — ஒலி
பூட்டியாய்.

அண்டம் விட்டண்ட மேகுவாய் — புகழ்
தேடுவாய்; இங்கு

சண்டை விட்டொழி வாழுவாய் — இல்லை
சாகுவாய்!



உருவக்கதை

வேற்றுமையும் ஒற்றுமையும்

— அ. சத்தியவதி காரைதி 1 —

பச்சைப் பச்சேலென்ற புல்வெளி யொன்றின் நடுவே அமைந்தது, பாசிகள் நிறைந்த குளமொன்று. அக்குளத்தில் கிழப்பருவமடைந்த எருமையொன்று தலையை வெளியேயும் உடலை நீரினுள்ளேயும் வைத்து, வாயில் புல்லை மென்று அசைபோட்டுக் கொண்டு படுத்திருந்தது. அவ் எருமை இன்றுமட்டும் அக்குளத்தில் அப்படிப் படுத்திருக்கவில்லை. இருவருடங்களாகக் காலை நேரங்களில் அப் புல்வெளியில் மேய்ந்து தன் பசியாறிவிட்டு மாலைநேரங்களில் அக்குளத்தில் அப்படிப் படுத்திருப்பது வழக்கம். இன்றும் அப்படியே படுத்திருக்கும் சமயம் அவ்எருமையின் கொம்புகளிரண்டிற்கு மி டை யி லே ஒரு காகம் களைப்படைந்த நிலையில் வந்தமர்ந்தது. எருமைக்குப் பொல்லாத கோபம் வந்து விட்ட தென்றே சொல்ல வேண்டும். அது தன் தலையைசைத்து என் தலையில் அனுமதியில்லாமல் வந்த மர்ந்த நீ யார்? என்று கேட்டது.

அதற்குக் காகம், பறந்துசென்று குளத்தின் கரையில் அமர்ந்து கொண்டு நான் ஒருபறவை இனத்தைச் சேர்ந்தவன். என்னை மனிதர்கள் காகம் என்று அழைப்பர் என்று கூறிக் கர்வத்துடன் எருமையை நோக்கியது. அதற்கு எருமை, கார்முகிலைப் போன்று கருமை நிறமாக இருக்கும் உன்னைப் பார்த்து மனிதர்கள் காகம் என்று பேர் வைத்தது உனக்கு நன்றாகப் பொருந்தியிருக்கிறது. உன்னைப் பார்க்கவே என்கண்கள் கூசுகிறது. என்முன்னே ஒரு விநாடியும் நிற்காமல் நீ வந்த வழியே திரும்பிப் போய்விடு என்றுகூறிக் கண்களை இறுகமுடிக்கொண்டது.

காகம் எருமையைப் பார்த்துச் சிரித்து, நண்பா! என் மேனியின் நிறத்தைக் கார்முகிலுக்கு ஒப்பிடும் நீ, உன் மேனியின் நிறம் கொக்கின் நிறத்தைப்போல் வெண்மையாக இருக்கிறதென்ற நினைத்துக் கொண்டாய்? உன் மேனியும் என் மேனியைப் போற்றினே இருக்கிறது என்று கூறியது. அப்போது எருமை கண்களைத்திறந்து தன்மேனியைப் பார்த்தது. காகத்தின் மேனியைப் போற்றினே தன் மேனியும் கருமை நிறமாயிருக்கிறது என்பதையறிந்தது. பின் வெட்கத்தினால் தலையைத் தாழ்த்திக் காகத்தைப் பார்த்தது.

காகம், நாம் இனத்தில் வேற்றுமைப் பட்டவர்களானாலும் நிறத்தில் ஒற்றுமைப் பட்டவர்களாகத்தான் இருக்கின்றோம் என்று கூறித் தன்கூட்டை நோக்கிப் பறந்து சென்றது. எருமை காகம் சென்ற திக்கையே நோக்கிக் கொண்டு எழுந்து நின்றது.

* *

கடிதக் கட்டுரை

“தம்பிக்கு”

—செல்வி இரா. சரசுவதி, ஸ்பிறிங் வல்லி—

அன்பின் ஆனந்தா!

அஞ்சல் கண்டேன். ஆனந்தத்திற்கு மாறாக ஆத்திரம் கொண்டேன். உன்னைச் சொல்லிக் குற்றம் இல்லை. அப்பாவினமீது தப்புள்ள போழ்து நீ என்ன செய்வாய்? நாகரிகமும் நாத்திகமும் தானே பேசுவாய்? வருந்துகின்றேன். ஆனால் காலமகள் உனக்கு விடையிறுப்பாள் என்ற நம்பிக்கையின் பேரில் மனவமைதி அடைகிறேன்.

“உலக நாகரிகச் சங்கிலியிலே ஒவ்வொருவரும் பிணைக்கப் பட்டிருக்கின்றோம். அவரவர் சக்திக் கேற்றபடி உழைத்தே தீரவேண்டும். ஒருவர் சோர்வுற அவர் செய்ய வேண்டிய தொழில் சற்றுத் தயக்கப்பட்டால் அந்த அளவில் உலக நாகரிகத்தின் யாத்திரை நிச்சயம் தடையுறும்” இஃது ஓர் அறிஞர் கூறும் அனுபவமொழி. இதனை ஏனிற்கு எழுதி இருக்கிறேன்? மடலில் தானாகவே விடை மலரும். புரிந்துகொள்.

ஆனந்தா! பல்கலைக் கழகம் பற்றிப் புகழ்ந்து எழுதியிருந்தாய். பல கலைகளையும் கற்கும் ஒரு இடம் பல்கலைக் கழகம் என்று எழுதியிருந்த நீ, அந்தப் பல கலைகளும் என்ன? என்பதை விளக்கவில்லையே! எப்படி விளக்குவாய்? பண்பற்ற செயல்களைப் பல்கலைகள் என்று உன்னால் சொல்ல முடியுமா? சுமார் இரண்டாண்டுகளுக்கு முன்னே என நினைக்கிறேன், நமது ஈழநாட்டுச் செய்தித்தாள் ஒன்றில், பல்கலைக் கழக மாணவனொருவன், தனது அனுபவங்களை அழாக் குறையாக எழுதியிருந்ததை நீ மறந்துவிட்டாயா? ஆனால் யான் மறக்கவில்லை. யானும், பல்கலைக்கழகம் என்றால், ஏதோ பெரிதாகத்தான் எண்ணியிருந்தேன். பளிங்கினால் கட்டப்பட்ட மாளிகையினுள் பலதரப்பட்ட இழிச் செயல்கள் நடந்தாலும் அவற்றை எவரும் பொருட்படுத்தவோ, பிரபலப்படுத்தவோ மாட்டார்கள். ஏனெனில் பகட்டு அங்கு பல்லிளிக்கிறது. அதேவேளை ஒரு சாதாரண (சிறு) குடிசையில் சிறு தவறு நடந்தால் அஃது ஊர் உலகெங்கும் பரவிவிடும். இதுதான் இன்றைய நீதி! இதே நிலைதான் ஒவ்வொரு நிர்வாகச் செயலிலும் நிலவுகின்றது. அதன் விளைவு? யான் மடலின் ஆரம்பத்தில் எழுதியுள்ள அனுபவ மொழி வழியில் சமுதாயம் என்னும் சக்கரம் சுழல்கின்றது.

ஆனந்தா! இம்மடலில் விஞ்ஞானத்தைப் பற்றி எழுதவில்லை. எல்லாம் இன்றைய கல்விச் சூழல்களைப் பற்றியும், மாணவர்களின் ஒழுக்க நிலைகளைப் பற்றியும் எழுதிக் கொண்டிருக்கும் இந்த வேளையில், ஒரு வெளி நாட்டுச் செய்தி என் செவிகளுக்கு எட்டியது. அஃதாவது தேர்வின் போது, ஒரு மாணவன் மோசடி வேலை செய்தமைக்காகச் சர்வகலாசாலை அதிபரால் வெளியேற்றப் பட்டானாம். அதனால் ஆத்திரமடைந்த அம் மாணவன், அந்த அதிபரைத் துப்பாக்கியினால் சுட்டுக் கொன்றுவிட்டான். பார்த்தாயா? சர்வ கலாசாலையில் படிக்கும் மாணவனின் சாதனையை? தான் செய்தது தவறு என்று உணராத வண்ணம், அவனின் அறிவு வேலை செய்திருக்கிறது. ஆனந்த! இதை விட மோசமான செயல்கள் பல்கலைக் கழகங்களில் நடக்கின்றன. இப்படிக்கயமைத்தனங்கள் நடப்பதினால் பல்கலைக் கழகப் படிப்பு ஏன்? என்பது தான் என் கேள்வி! என்

கேள்வி மட்டுமல்ல மனஅடக்கக் கல்விகற்ற பெருந்தகையாளர் உள்ளங்களில் ஒலிக்கும் கேள்வியுமாகும்.

ஆனந்தா! உலகம் என்பது உயர்ந்தோர் மாட்டே! என்கிறது புறநானூற்றுப் புதையல். 'நெருநல் உளனொருவன் இன்றில்லை என்னும் பெருமை உடைத்து இவ்வுலகு' என்கிறார் வள்ளுவர். ஆமாம்! இன்றிருப்பவன் நாளை இல்லை என்ற பெருமை கொண்ட இவ்வுலகம் உயர்ந்தோரை உள்ளடக்கிச் சுழலவேண்டிய சூழ்நிலையையும் பெற்றுள்ளது. அப்படி யென்றால் இவ்வுயர்ந்த மனிதர்கள் எப்படி உருவாகின்றனர்? கல்வியறிவு மட்டும் சான்றோரைத் தந்து விடாது. சமய நெறியும் அந்தக் கல்வி அறிவோடு இரண்டறக் கலந்து செயல் புரியவேண்டும். இதனைத்தான் வான் புகழ் வள்ளுவனார், "கற்றதனால் ஆயபயன் என் கொல் வாலறிவன், நற்றூள் தொழா அர் எனின்" என்று கூறியுள்ளார். ஆனந்தா! ஒருவன் எத்துணைக் கல்விச் சிறப்பினைப் பெற்றிருந்த போதிலும், இறைவனின் திருவடிகளைப் பொருந்தி வாழாவிடில் அவனது கல்வியால் அவனுக்கு மட்டுமல்ல, யாருக்குமே எவ்விதபயனும் இன்று இதனை உணர்ந்து கற்போர் யார்? எத்தனைபேர்? என்று ஆராய் வேர்மாகில் நல்ல விடை கிடைக்க வழியில்லை. இத்தகைய கல்விமுறை நமது நாட்டில் குறைந்து கொண்டு வருகின்றது என்பதற்கு ஒரேயொரு சம்பவத்தை மட்டும் இங்கு சுட்டிக்காட்ட விழைகிறேன். அண்மையில் ஈழநாட்டில் "சேகுவேரா" என்றொரு இயக்கத்தினரைப் பற்றிச் செய்தித் தாள்களில் போட்டு, அவர்களனைவரும் பட்டதாரி மாணவர்கள் என்றும் பிரசுரிக்கப்பட்டு இருந்தது. இவர்களுக்கு ஏனிந்த வேலை? நாட்டில் குழப்ப நிலையை நீக்குவதுதான் கற்றோரின் கடமையென்றி, குழப்பங்களைக் கிளப்பிவிட்டுக் காடைத்தனங்கள் புரிவது மாணவர்களின் கடமையன்று. இத்தகைய கல்வி கற்க பாடசாலைகள் ஏன்? பல்கலைக் கழகங்கள் ஏன்?

இவ்விருபதாம் நூற்றாண்டுக் கல்விநிலை பற்றிக் கூறுவதானால், திட்டமிடப் பெறாத — திறமைக்கு மதிப்பு அளிக்கப்பெறாத — ஒழுங்கையும் — ஒழுக்கத்தையும் கவனிக்காத கல்வி என்றே சொல்ல வேண்டும். ஆனந்தா! இன்று கல்வி நாகரிகத்திற்காகக் கற்பிக்கப்படுகிறதேயன்றி, நாட்டில்-

வீட்டில் நல்லொழுக்கம் நிலவ வழியில்லை. இந்நிலை நீடித்துச் செல்லுமானால் நம் மொழி - சமயம் - கலை - கலாச்சாரம் எல்லாம் அழிந்தொழிந்து விடும். ஆனந்தா! எனதுமடல் நிறைவுறும் நிலைக்கு வந்துவிட்டது. இறுதியாக உன்னிடம் ஒரு வினா கேட்டு, மடலை நிறைவுசெய்ய விழைகிறேன். இன்றைய ஈழத்தமிழரின் நிலை என்ன? நம்மைப் பற்றி நாம் சிந்திக்க வேண்டும். அதிலும் நாளை சந்ததியினராகிய உன்னைப்போன்ற இளைஞர்களும் இளைச்சிகளும் சிந்தித்துக் கொண்டே வாழவேண்டும், விழிப்புடன் இருக்க வேண்டும், என்ற நோக்கம் உன் அக்காவின் உள்ளத்தில் உதித்தபடியால் இக் கேள்வியைக் கேட்டுள்ளேன். எனவே உன் மனக் கருத்துக்களைத் தயங்காது — அஞ்சாது உரைப்பாயாக! அஞ்சுவது உண்மைத் தமிழனின் — வீரத் தமிழனின் அழகன்று!

விடை பெறுகின்றேன்.

அன்புள்ள,
உன் அக்கா,
"ஆனந்தி"

அப்பா: என்னடா எல்லாப் பாடங்களிலும் இருபதுக்குக் குறைவாகத்தானே புள்ளிகள் எடுத்திருக்கிறாய்?

பிள்ளை: அதுக்கு உங்களுக்கு என்னப்பா? இருபதுக்குக் குறைவாகப் புள்ளிகள் பெற்றாலும் வகுப்பிலே முதற் பிள்ளை நான்தானே அப்பா!



மக்கள் இலக்கியம்

பேராசிரியர் வ. பெருமாள், எம்.ஏ., பி.டி., எம்.ஆர்.ஏ.எஸ்.
கோலார் தங்கவயல் (மைசூர் மாநிலம்)

மனிதன் இறந்தபோது அவன் உற்றாரும் உறவினரும் சூழ்ந்து அழுது புலம்பிக் கொண்டே பாடுகின்ற அவலப் பாட்டு ஒப்பாரியாகக் காட்சியளிக்கின்றது. இதனை இலக்கிய மொழியில் இரங்கற் பா என்றும் கையறம் என்றும் குறிப்பிடுவர். சுருங்கக் கூறுமிடத்து மனிதன் தாலாட்டுப் பாடலுடன் பிறக்கின்றான். பல்வேறு பாடல் களிடையே வளர்கின்றான் ஒப்பாரியுடன் சாகின்றான். தாலாட்டு முதல் ஒப்பாரிவரை மனிதவாழ்க்கை பாட்டு மயமாகவே அமைந்திருப்பதைக் காணலாம்.

மக்கள் இலக்கியம் எங்கெங்கு எவ்வெவ்வாறு தோன்றி வாழ்கின்றது என்பதை மிகத் தெளிவாகத் தொகுத்துரைக்கின்றது இப்பாடல்.

‘ஏற்றநீர்ப் பாட்டின் இசையினிலும் நெல்விடிக்கும்
கோற்றொடியார் குக்குவெனக் கொஞ்சம் ஒலியினிலும்
சுண்ணம் இடிப்பார்தம் சுவைமிகுந்த பண்களிலும்
பண்ணை மடவார் பழகுபல பாட்டிலிலும்
வட்டமிட்டுப் பெண்கள் வளைக்கரங்கள் தாமொலிக்கக்
கொட்டி இசைத்திடுமோர் கட்டமுதப் பாட்டினிலும்’

நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் யாவும் சிறப்பாகச் சந்த இன்பம் பெற்றவை. அவற்றின் இசை நயத்தை உணர்த்த தமிழ்ப் புலவர்கள் அவற்றின் சந்தத்தைத் தம்பாடல்களில் கையாண்டுள்ளனர். நாடோடிப் பாடல்களில் வெள்ளைக்காரனுடைய வெள்ளிப் பணம், அது பண்ணிய வேடிக்கை, மாடில்லாமல் ஓடும்ரயில், பூமி கிடுகிடு என்று நடுங்குமாறு பறந்து செல்லும் ஆகாய விமானம் முதலிய பல்வேறு குறிப்புகள் இடம் பெறுகின்றன.

சிலப்பதிகார நீர்ப்படைக் காதையில் இளங்கோ அடிகள் குறிப்பிட்டுள்ள குறத்தியர் பாடிய குறிஞ்சிப் பாணி குறிஞ்சி உழவர் பாடிய ஓதைப் பாணி மருதம் கழங்கு ஆடு மகளிர் பாடிய அந்தீம் பாணி நெய்தல் முதலியவை நாடோடிப் பாடல்களின் தொன்மையைப் புலப்படுத்துகின்றன. நாடோடி இலக்கியத்தின் பெரும்பகுதியாகிய நாடோடிப் பாடல்களைச் சுருக்கமாகப் பார்த்தோம். நாடோடி இலக்கியத்தின் அடுத்த பெரும் பகுதியாகத் திகழ்வது நாடோடிக் கதைகள் (Legend).

நாடோடிக் கதைகள் :

விலங்குக் கதை, தேவதைக் கதை, புராணக் கதை, காப்பியக் கதை, வரலாற்றுக்கதை, நீதிக்கதை, கட்டுக்கதை, வீரர்கதை முதலியவை நாடோடிக் கதை வகையைச் சார்ந்தவை. நண்பரைப்

பிரித்தல் (மித்திர பேதம்), நண்பரையடைதல் (மித்திரப் பிராப்தி) அடுத்துக் கெடுத்தல் (சந்திலிக் கிரகம்), பேறுழிவு (லப்தப் பிரசம்), ஆராயாமல் செய்தல் (அவிம்ருச்சு காரித்வம்) முதலிய ஐந்து அம்சங்களைக் கொண்டு நரி முதலிய விலங்குகள் தமக்குள் சொல்லிக் கொள்வதைப் போல் அமைத்துள்ள பஞ்சதந்திரக் கதைகள் விலங்குக் கதை வகையைச் சார்ந்தவை. தெய்வத்தைப்பற்றிய கற்பனைக் கதைகள் யாவும் தேவதைக் கதையின்பாற்படும். பெரிய புராணம், சந்தபுராணம், திருவிளையாடற் புராணம் போன்ற புராணங்களில் இடம்பெறும் கதைகள் யாவும் புராணக் கதையைச் சார்ந்தவை. கோவலன் கதை, மணிமேகலை கதை போன்றவை காப்பியக் கதையின்பாற்படும். தென்னாலிராமன் கதை, தேசிங்கு ராஜன் கதை, ராமப்பையன் அம்மாளை யாவும் வரலாற்றுக்கதைகளே. நல்லொழுக்கத்தைப் புகட்ட எழுந்த கதைகள் யாவும் நீதிக்கதை வகையைச் சேர்ந்தவை. கற்பனையில் உருவாக்கப்பட்ட கதைகள் யாவும் கட்டுக் கதையின்பாற்படும். வீரர்கள் போர் புரிந்த வரலாற்றையும் அவர் தம் வீரச் செயல்களையும் சுவையாகக் கதை வடிவில் எடுத்துரைப்பது வீரர் கதை. பவளக் கொடிமலை, புலந்திரன் களவுமலை, ஆரவல்லி குரவல்லிகதை, கள்ளழகர் அம்மாளை ஏணியேற்றம் முதலியவை தமிழ் நாட்டுப் பழங்கதைகள்.

விக்கிரமாதித்தன் கதை, பஞ்சதந்திரம், இதோபதேசம், அரபிக் கதை (Arabian Nights), ஈசாப்பக் கதை (Aesop's Fables) முதலியவை தமிழ் மொழியில் வழங்குகின்ற மொழி பெயர்ப்புக் கதைகளாகும். இவை போன்ற பல்வேறு கதைகள் உலகம் முழுவதும் பரவியிருக்கின்றன. சாசர் (Chaucer) எழுதிய காண்டர்பரிக் கதைகள் (Canterbury Tales), டானியல் டிபோ (Daniel Defoe) இயற்றிய ராபின்சன் குருசோ (Robinson Crusoe), ஸ்விப்ட் இயற்றிய கலிவர் பயணம் (Gulliver's Travels), டெனிசன் இயற்றிய அரசர் கதைகள் (Idylls of the King), ஜான் பன்யன் (John Bunyan) இயற்றிய சொர்க்கப் பயணம் (Pilgrim Progress), செர்மானியரான கிரிம் (Grimm) சகோதரர்கள் இயற்றிய தேவதைக் கதைகள் (Fairy Tales) ஷார்ல் பெரோ (Charles Perrault) என்னும் பிரஞ்சு ஆசிரியர் இயற்றிய தேவதைக் கதைகள் யாவும் உலகப் புகழ்பெற்ற கதைகளாகும். இவற்றைத் தனித்தனி ஆசிரியர்கள் இயற்றிய போதிலும் இவை யாவும் மக்கள் கதைகளாகவே அமைந்திருக்கின்றன என்பது மிகவும் குறிப்பிடத்தக்கது.

நாடோடி இலக்கியத்தின் மற்றொரு பெரும் பகுதியாக விளங்குவது விடு கதை. விடு கதை என்பதற்கு விடுக்கப் படவேண்டிய கதை என்று பொருள்.

‘ஓப்பொடு புணர்ந்த உவமத் தானும்
தோன்றுவது கிளந்த துணிவி னானும்
என்றிரு வகைத்தே பிசிநிலை வகையே’

தொல்காப்பியம் ; பொருளதிகாரம் : செய்யுளியல் 478
என்று தொல்காப்பியர் விடுகதையைக் குறிப்பிடுகின்றார். பிசி என்பதற்கு விடுகதை என்று பொருள். விடுகதை இரண்டு வகைப்படும். ஒன்றை மற்றொன்றுடன் ஒப்பிட்டு உரைப்பது ஒரு வகை. ஒன்று சொல்ல வேறொன்று தோன்றுவது மற்றொரு வகை. இனம் பூரணர் உவமைபற்றி வந்த விடுகதைக்கு 'அச்சுப்போலே பூப் பூக்கும்; அமலையென்னக் காய் காய்க்கும்' என்பதை எடுத்துக் காட்டாகக் குறிப்பிடுகின்றார். தொல்காப்பியர் இந் நூற்பாவிற் குமூன்று எடுத்துக்காட்டுக்களைக் குறிப்பிடுகின்றார். பிறை கவலி மலை நடக்கும் என்பது ஒப்பொடு புணர்ந்த உவமை. இது யானையைக் குறிக்கின்றது.

முத்துப்போற் பூத்து முதிரிற் களாவண்ண
நெய்த்தோர் குருகி நிறம் கொண்டு - வித்துதிர்த்து

என்பதும் ஒப்பொடு புணர்ந்த உவமத்திற்கு மற்றொரு எடுத்துக் காட்டாகும். இதற்கு விடை கமுகு (பாக்கு)

நீராடான் பார்ப்பான்; நிறம் செய்யான் நீராடில்
ஊராடும் நீரிற்காக் கை.

என்பது தோன்றுவது கிளந்த துணிவினான் வந்தது. இதற்கு விடை நெருப்பு.

விடுகதை செவிலியர்க்கு உரியது என்பதைத் தொல்காப்பியர் உரை வாயிலாக அறியலாம். தலை மகளை வற்புறுத்திச் செவிலியர் புனைந்துரைத்து நகுளித்துப் பொழுதுபோக்குதற் குரியார். மக்கள் இலக்கியத்தின் ஒரு பகுதியாகிய விடுகதை தொல்காப்பியர் காலந் தொட்டே பெருவழக்கில் இருந்துவருவது ஈண்டு குறிப்பிடத் தக்கது. அறிவைத் தூண்டிச் சிந்தனை வளர்க்கும் பேராற்றல் விடுகதைக்கு உண்டு. அத்துடன் மூளைக்குச் சிறந்த பயிற்சியாகவும் விடுகதை அமைந்திருக்கின்றது. ஊருக்கெல்லாம் ஒரே துப்பட்டி (வானம்), கிணற்றைச் சுற்றி அகத்தி மரம் (கண் இமை), அட்டைக்கு ஆயிரம் கண் (சல்லடை), மொட்டைக்கு மூன்று கண் (தேங்காய்), செந்தாமரைப் பூவிற்கு ஒரே கண் (விளக்கு) முதலிய விடுகதைகள் மக்கள் நன்கு அறிந்தவை.

நாடோடி இலக்கியத்தின் நான்காவது பகுதி - ஆனால் தலை சிறந்த பகுதி பழமொழி. மக்கள் இலக்கியம் பலவகைப்பட்டவை. பழமொழியைத் தவிர ஏனைய மக்கள் இலக்கியம் யாவும் அளவால் நீண்டவை. பெரும்பாலும் பாட்டு வடிவத்தில் அமைந்தவை. பாட்டை எல்லாரும் மனப்பாடம் செய்யமுடியாது. அவ்வாறு மனப்பாடம் பண்ணினாலும் அதை எப்போதும் மனத்தில் பதியவைக்க இயலாது. மனத்தில் பதிய வைத்தாலும் அன்றாட வாழ்க்கையில் பேச்சுக்கிடையே பாடிக்கொண்டிருக்க இயலாது. பாட நேரமும் இராது. ஆனால் பழமொழி அவ்வாறு அன்று. ஒவ்வொரு பழமொழியும் ஒரே மூச்சில் சொல்லக்கூடிய சொற்றொடராகவோ,

வாக்கியமாகவோ கவர்ச்சியான உவமைத் தொடராகவோ அமைந்திருப்பதால் அதை மனப்பாடம் செய்வதற்கும், மனத்தில் பதிய வைப்பதற்கும், இடத்திற்கும் சூழ்நிலைக்கும் ஏற்ப அன்றாட வாழ்க்கையில் பேச்சுக்கிடையே கலந்து பயன்படுத்துவதற்கும் மிக எளிமையாக இருக்கின்றது. 'இம்' என்றால் எழு நூறும், 'அம்' என்றால் ஆயிரம் பழமொழிகளையும் சொல்லக்கூடிய பழுத்த மூதாட்டிகள் இந் நாட்டில் இருக்கிறார்கள். 'பதினாறும் பெற்றுப் பெரு வாழ்வு வாழ்' என்று வாழ்த்தும் போதும், 'மாதா வயிறு எரிய வாழான் ஒருநாளும்' என்று திட்டும் போதும், 'பொய் சொன்ன வாய்க்குப் போசனம் கிடையாது' என்று எச்சரிக்கும் போதும், 'தர்மம் தலை காக்கும் என்று அறவுரை கூறும் போதும், 'சால்போல வயிறும் ஊசிபோலத் தொண்டையும்' என்று உவமையாகச் சொல்லும் போதும், 'சும்மா ஆடுமா சோழியன் குடுமி?' என்று கேள்வி கேட்கும் போதும் 'பழமொழிகள்' அப்படியே அமைந்திருப்பதைக் காணலாம்.

மக்கள் இலக்கியத்தில் பழமொழியை மட்டும் தான் எல்லோரும் எப்போதும் எங்கும் பயன்படுத்தலாம். ஏனைய இலக்கியத்தை அவ்வாறு பயன்படுத்த இயலாது. எடுத்துக்காட்டாக ஒரு தாய் தன் குழந்தையைத் தொட்டிலில் இட்டு அதை உறங்கவைக்க மட்டுமே தாலாட்டுப் பாடலைப் பாடலாம். தாய் தான் நினைத்த போதெல்லாம் தாலாட்டுப் பாட்டைப் பாடிக்கொண்டிருக்க விரும்பமாட்டாள். அவ்வாறு பாடினாலும் பொருத்தமாக இருக்காது. தாலாட்டுப் பாடலைத் தாய்தான் பாடலாமே தவிர ஏனையோர் பாடினால் பொருத்தமாக இராது அதைப்போலவே ஏற்றத்தின் மீதிருந்து வயலுக்கு நீர் இறைப்போர் மட்டுமே ஏற்றப் பாட்டுப் பாடலாம். அவர்களும் நீர் பாய்ச்சும்போது பாடினால்தான் பொருத்தமாயிருக்கும். இவ்வாறு மக்கள் இலக்கியத்தைப் பயன்படுத்தக் காலம், இடம், தொழில் முதலிய பல்வேறு கட்டுப்பாடுகள் உண்டு. ஆனால் பழமொழிக்கு மட்டும் கட்டுப்பாடே கிடையாது. எல்லோரும் எப்போதும் எங்கும் பொருத்தமான பழமொழிகளைத் தாராளமாகப் பயன்படுத்தலாம். எனவேதான் மக்கள் இலக்கியத்திற் பழமொழி மட்டும் மிக ஆழமாக வேரூன்றிவிட்டது.

நாடோடி இலக்கியம் யாவும் பொதுமக்களின் எண்ணம், விருப்பம், கனவு, நோக்கம், கற்பனை, வாழ்க்கை நெறி, பண்பாடு, கவித்திறன், காதல், வீரம் முதலியவற்றைத் தெளிவாக நயம்பட இனிது விளக்குகின்றன. புலவர் இலக்கியத்தையும் மக்கள் இலக்கியத்தையும் விருப்பு வெறுப்பின்றி ஒப்பிட்டு ஆராய்ந்தால் புலவர் இலக்கியத்திற்குள்ள தகுதியும் சிறப்பும் மக்கள் இலக்கியத்திற்கு முண்டு என்பதை மிகத் தெளிவாக அறியலாம். ஒரு நாட்டு மக்களின் வாழ்க்கையில் ஒவ்வொரு துறையையும் நன்றாகவும் முழுமையாகவும் அறிந்துகொள்ளப் பயன்படுவது மக்கள் இலக்கியமே. மானிட இயலாரின் சமுதாய ஆராய்ச்சிக்கு நாடோடி இலக்கியம் மூலக் கருவாக இருக்கின்றது. நாடோடிப் பாடல், நாடோடிக்கதை, விடுகதை, பழமொழி ஆகிய நான்கு பெரும்பகுதிகளைக்கொண்டு விளங்குகின்றது நாடோடி இலக்கியம்.

-- நிறைவுற்றது --

சென்ற இதழ்த் தொடர்ச்சி;

1-10-69 தொடக்கம் ஆசிரியர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும்
புதிய சம்பள விகிதம்

ஆங்கில தராதரம் பத்திரமற்ற (English Uncertificated)

பழைய ச. வி. 750-20 | 42-1590 வருடம்

புதிய ச. வி. 2640-20 | 60-3840 ,,

மாத. ப. ச. வி.	பு. ச. வி.	ப. ச. வி.	பு. ச. வி.
62-50	220	101-00	275
66-00	225	104-50	280
69-50	230	108-00	285
73-00	235	111-50	290
76-00	240	115-00	295
80-00	245	118-50	300
83-50	250	122-00	305
87-00	255	125-50	310
90-50	260	129-50	315
94-00	265	132-50	320
97-50	270		

சீத்திர ஆசிரியர்கள் Art Teachers (Higher Scale)

உடற்பயிற்சி போதுசிரியர்கள் Physical Training
-Instructors

வர்த்தக தராதரம் Commerce Certificate (Higher)

பழைய ச. வி. 1560-14 | 72-2568 E B 2640-5 | 120-3240 வருடம்

புதிய ச. வி. 3720-16-90 E B 5 | 144-5880 வருடம்

மாத. ப. ச. வி.	பு. ச. வி.	ப. ச. வி.	பு. ச. வி.
130	310-00	178	370-00
136	317-50	184	377-50
142	325-00	190	385-00
148	332-50	196	392-50
154	340-00	202	400-00
160	347-50	208	407-50
166	355-00	214	415-00
172	362-50		

Efficiency Bar

மாத. ப. ச. வி.	பு. ச. வி.	ப. ச. வி.	பு. ச. வி.
220	422-50	250	454-00
230	430-00	260	466-00
240	442-00	270	478-00
		270	490-00

வர்த்தக தராதரம் Commerce (Lower Scale)

பழைய ச. வி. 1344-15 | 72-2424 வருடம்

புதிய ,, ,, 3450-15 | 90-4800 ,,

மாத. ப. ச. வி.	பு. ச. வி.	ப. ச. வி.	பு. ச. வி.
112	287-50	160	347-50
118	295-00	166	355-00
124	302-50	172	362-50
130	310-00	178	370-00
136	317-50	184	377-50
142	325-00	190	385-00
148	332-50	196	392-50
154	340-00	202	400-00

வர்த்தக தராதரம் Commerce Certificate

British Approved Prior To 1-10-45

பழைய ச. வி. 1740-9 | 120-2820 வருடம்

புதிய ,, ,, 4008-9 | 144-5304 ,,

மாத. ப. ச. வி.	பு. ச. வி.	ப. ச. வி.	பு. ச. வி.
145	334	195	394
155	346	205	406
165	358	215	418
175	370	225	430
185	382	235	442

சங்கீத ஆசிரியர் Music Teachers (Diploma)

பழைய ச. வி. 1920-10 | 72-5 | 120-3240 வருடம்

புதிய ,, ,, 4170-11 | 90-5 | 144-5880 வருடம்

மாத. ப. ச. வி.	பு. ச. வி.	ப. ச. வி.	பு. ச. வி.
160	347-50	208	407-50
166	355-00	214	415-00
172	362-50	220	422-50
178	370-00	230	430-00
184	377-50	240	442-00
190	385-00	250	454-00
196	392-50	160	466-00
202	400-00	270	478-00
			490-00

சங்கீத ஆசிரியர் Music Teachers (Intermediate)

பழைய ச. வி. 1344—17 | 72—2568 வருடம்

புதிய ச. வி. 3450—17 | 90—4980 ,,

மாத. ப. ச. வி.	பு. ச. வி.	ப. ச. வி.	பு. ச. வி.
112	287-50	166	355-00
118	295-00	172	362-50
124	302-50	178	370-00
130	310-00	184	377-50
136	317-50	190	385-00
142	325-00	196	392-50
148	332-50	202	400-00
154	340-00	208	407-50
160	347-50	214	415-00

சங்கீத ஆசிரியர் (தாராதரமற்றவர்) Music (Ungulified)

பழைய ச. வி. 918—13 | 42—1464 வருடம்

புதிய ச. வி. 2880—13 | 60—3660 ,,

மாத. ப. ச. வி.	பு. ச. வி.	ப. ச. வி.	பு. ச. வி.
76-50	240	101-00	275
80-00	245	104-50	280
83-50	250	108-00	285
87-00	255	111-50	290
90-50	260	115-00	295
94-00	265	118-50	300
97-50	270	122-00	305

வித்துவான் Vidya Visarada | Vidvan

பழைய ச. வி. 1920—16 | 72—3072 வருடம்

புதிய ச. வி. 4170—17 | 90—5700 ,,

மாத. ப. ச. வி.	பு. ச. வி.	ப. ச. வி.	பு. ச. வி.
160	347-50	214	415-00
166	355-00	220	422-50
172	362-50	226	430-00
178	370-10	232	437-50
184	377-50	238	445-00
190	385-00	244	452-50
196	392-50	250	460-00
202	400-00	256	467-57
208	407-50	256	475-00

— வளரும்

வட - இலங்கைத் தமிழ்நூற் பதிப்பக வெளியீடுகள்

௨௦௨௦ ௨௦௨௦

ரூ. ர.

பொதுவிஞ்ஞான போதினி VIIIஆம் வகுப்பு
IIIஆம் பருவம் 1-25

விரைவு மீட்டற் பயிற்சி

பௌதிகம் முதற்புத்தகம் G.C.E. வகுப்பு 3-25

சரித்திரச் சுருக்கம் 7ஆம் வகுப்பு 4-75

சரித்திரச் சுருக்கம் 6ஆம் வகுப்பு 2-50

தமிழ்மொழிப் பாடப் பயிற்சி க. பொ. த. (சாதாரணம்) 3-00

Test Papers in English G. C. E. (Ord. Level) ... 3-00

சுகாதாரவியல் வினாவிடை க. பொ. த. (சாதாரணம்) 1-50

5ஆம் வகுப்பு (3ஆம் பருவம்)

தமிழ்மொழிப் பயிற்சிகள் 85

எண்கணிதப் பயிற்சிகள் 75

சூழற் பயிற்சிகள் 75

ஆங்கிலப் பயிற்சிகள் 75

6ஆம் வகுப்பு (3ஆம் பருவம்)

தமிழ்மொழி, இலக்கியப் பயிற்சிகள் 95

கணிதப் பயிற்சிகள் 80

ஆங்கிலப் பயிற்சிகள் 90

புவியியற் பயிற்சிகள் 90

சரித்திரப் பயிற்சிகள் 75

பொதுவிஞ்ஞானப் பயிற்சிகள் 80

7ஆம் வகுப்பு (3ஆம் பருவம்)

தமிழ்மொழி, இலக்கியப் பயிற்சிகள் 95

கணிதப் பயிற்சிகள் 80

ஆங்கிலப் பயிற்சிகள் 85

புவியியற் பயிற்சிகள் 70

சரித்திரப் பயிற்சிகள் 80

பொதுவிஞ்ஞானப் பயிற்சிகள் 85

தனலக்குமி புத்தகசாலை, கன்னொகம்.

இப் பத்திரிகை, சக்தி அச்சகத்தினருக்காக, பொன். இராசரத்தினம் அவர்களால் யாழ். ஸ்ரான்லி வீதி, 253 I/I இலக்கத்திலுள்ள சக்தி அச்சகத்தில், 15-9-70இல் அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டது.